

tager og sætter Skuldre til, naar en europæisk Bevægelse styrter ind over Landet. I det første Tilfælde maa vi med vor frie Beslutning ganske anderledes staa til Ansvar overfor Efterkommerne ved en saadan ekstraordinær, frit besluttet Udgift, end naar vi tage Situationen saaledes, som den er bragt over os af Forhold, som ligge udenfor os selv. Den anden Hovedgrund, som den høitærede Minister har anført, er Hensynet til Jernbanebygningen og de mere omfattende Kontrakter, som skulde slutes derom, men det er jo allerede i det andet Thing oplyst, hvorledes det forholder sig med ca. 2 af disse Millioner, der allerede falde ind under nærværende Budget, og, som det blev sagt igaar, vil der jo i alt Fald kun desforuden blive een Million for hvert følgende Aar. Den ærede Finantsminister har som et tredje Hovedargument henvisst til dette gode Aar, men dette gode Aar bærer jo den nuværende Indkomstskat, nemlig den, som blev lagt paa Indtagten af 1869, det er jo klart, at indeværende Aar i Grunden allerede har faaet sin Indkomstskat. For mig bliver dog ved alle Spørgsmaal det væsentligste Punkt det, at vort Land ikke føres ind i en vanskeligt Stilling, og derfor vilde jeg under visse Omstændigheder have reserveret mig ikke at stemme ved denne 2den Behandling, nemlig hvis man vilde risikere, at de andre store Lovarbejder, som foreligge, saaledes Fæstesagen under Indenrigsministeriet, Fallitloven under Justitsministeriet og flere andre Lovarbejder, ved en Forkastelse af denne Lov kunde blive udsatte for at lide en saadan Afbræk og Standsning, at de mulig derved vilde bortfalde og ikke komme til videre Forhandling, men da jeg ikke af den ærede Finantsministers om sin egen Stilling fremsatte Udtalelser kan antage dette, saa kan jeg heller ikke af de Grunde, som her og andetsteds ere fremsførte om denne Sag, lade mig bevæge til ikke allerede nu, som sikkerlig ved 3die Behandling, at stemme imod den nærværende Lov, og jeg gør det saa meget voligere, som ikke Jaas Frygt for, at et saadant Skridt mulig skulde kunne indlede hos os et uheldigt parlamentarisk Regjeringsystem, mangler sine rigtig begrundede Forudsætninger. Jeg tror ikke, at den danske Grundlov „hverken efter sin Ordlyd

eller sin hidtilbærende Fortolkning“ sigter til en parlamentarisk Regjering. Jeg tror, den sigter til en konstitutionel Regjering, og en konstitutionel partiel Regjeringsforandring med de Forudsætninger, som den har, i Modsætning til Forholdene ved en parlamentarisk Regjering, tror jeg meget godt vilde kunne foretages med de nuværende politiske eller rettere finansielle Kræfter, der nok vilde staa til konstitutionel Raadighed for det nærværende Tilfælde. Af de af mig anførte væsentlige Grunde er det, at jeg ikke kan dele den Frygt, at vi muligvis ved en Afstemning f. Ex. imod denne Lov skulde føres over her til Lands i det ganske vist bevistlig andre Steder meget uheldige parlamentariske Spor. Jeg tror, at denne Frygt, som jeg oftere har hørt anføre fra forskellige Sider, er ubegrundet, Det urolige parlamentariske System vil ganske sikkert ikke baade os. Men jeg tror, som sagt, at det parlamentariske Spor baade ifølge hele vor Grundlov og ifølge hele vor Situation ligger os saa fjernt, at derfor er der ingent Fare. Vort Regjeringsystem vil nok altid blive sandt konstitutionelt, men ikke dermed parlamentarisk.

Chr. Jensen: Jeg kan ikke følge det ærede Mindretal i den Indstilling, det har gjort i Betænkningen, hvorved det fravaader Thinget at stemme for en Indkomstskat, og jeg kan da selvfølgelig heller ikke være enig i de Udtalelser, vi i Dag have hørt af den ærede sidste Taler og af det ærede Medlem for Thisted. Amts 2den Valgkreds (Sagd). De Grundsaetninger, vi have hørt fremsætte fra disse ærede Medlemmer, er jeg bestemt imod. De have særlig udtalt sig for, at vi, hvis vi skulde have en forøget Indtægt, burde have den igjennem en Toldskat i Stedet for igjennem en Indkomstskat, men dette er stik imod de Anskuelser, jeg har om vore Skatter, og jeg maa derfor bestemt modsætte mig disse Grundsaetninger. Ja, kunde de Herrer indføre en Toldskattelov, hvorefter Skatten kunde paa-lignes med visse Procent af Varernes Værdt, var Sagen en anden, men noget Saadant have de Herrer ikke kunnet fremkomme med. (Sagd: Jo!) Et æret Medlem siger Jo, men